محمدرضا احمدي تشنيزي

9111.546

تمرین ۵

الف)

- 1 . افزایش مجموعه دادهها: افزایش حجم و تنوع مجموعه دادههای آموزشی می تواند به کاهش اریبی کمک کند. با جمع آوری و اضافه کردن نمونههای جدید به مجموعه دادهها، مدل بیشتر با موارد مختلف و تنوع دادهها آشنا می شود و می تواند بهتر در کی از الگوها داشته باشد.
- 2 . تنظیم پارامترها: با بهینهسازی پارامترهای مدل مانند نرخ یادگیری، تعداد لایهها و نورونها، نوع تابع فعالسازی و... می توانیم بهبود قابل توجهی در کاهش اریبی داشته باشیم.
- 3 .استفاده از تکنیکهای رگولاریزاسیون: تکنیکهایی مانند Dropout و L1/L2 regularization با کاهش انعطاف پذیری مدل و جلوگیری از بیشبرازش، می توانند به کاهش اریبی کمک کنند.
- استفاده از تکنیکهای ترکیبی: استفاده از روشهای ترکیبی مانند انتقال یادگیری یا آموزش مدلهای موازی (ensemble learning)، می تواند بهبود قابل توجهی در کاهش اریبی داشته باشد.
- 5 . بررسی معماری مدل: ارزیابی معماری مدل و تغییر آن به نحوی که بهترین عملکرد را در کاهش اریبی ارائه کند. این شامل تغییر تعداد لایهها، اضافه کردن لایهها و یا تغییر اندازه نورونها میشود.
- 6 . تجزیه مقادیر خروجی: بررسی دقیق خروجیهای مدل و شناسایی منابع اریبی میتواند راهکارهایی را برای کاهش آنها فراهم کند.

ب)

اگر ویژگیهای همبسته را حذف کنیم:

بایاس ممکن است بیشتر شود؛ زیرا مدل از همبستگی بین ویژگیها استفاده کرده بود و حذف آنها میتواند منجر به از دست دادن اطلاعات مهم و کاهش دقت تقریب مدل شود .

واریانس ممکن است کاهش یابد؛ زیرا با حذف ویژگیهای همبسته، مدل دچار بیشبرازش کمتری شود و پراکندگی خروجیها کاهش پیدا کند.

با این حال، این تغییرات نهایتاً بسته به ویژگیهای مدل، حجم دادهها و ساختار مسئلهی مورد بررسی متفاوت خواهد بود. این گزاره نادرست است. بایاس به خطایی اشاره دارد که ناشی از ساختار مدل و تخمینهایی است که بر روی دادههای آموزشی میتواند به طور مستقیم بایاس را کاهش دهد. در واقع، افزایش تعداد دادههای آموزشی میتواند بهبود دقت و قابلیت تعمیم مدل را افزایش دهد، اما بایاس نیز میتواند همچنان وجود داشته باشد.

این گزاره نیز نادرست است. افزایش پیچیدگی مدل در رگرسیون ممکن است باعث بشود مدل بیشتر به دادههای آموزشی fit شود و خطای آموزش کاهش یابد. اما این ممکن است باعث بشود مدل بیش از حد پیچیده شود و نمونههای تست را به خوبی تعمیم ندهد، که باعث افزایش خطای تست میشود. در نتیجه، این گزاره نمی تواند به طور عمومی برقرار باشد و بستگی به مسئله و دادههای مورد استفاده دارد.

سوال ۲)

الف)

در آموزش دادههای درخت تصمیم، در مواردی که ورودیها A و B و D یکسان هستند اما متغیر X برای آنها متفاوت است، تعدادی دستهبندی اشتباه اتفاق افتاده. به طور خاص در این بخش، در Y مورد از Y مور

(ب

بیشترین خطا در دستهبندی رخ می دهد زمانی که با ویژگی های یکسان، کمترین اطمینان را در انتخاب کلاس داشته باشیم. این کمترین اطمینان در حالتی رخ می دهد که تعداد داده های هیچ کلاسی در داده هایی که ویژگی های یکسانی دارند، بیشتر از تعداد داده های کلاس های دیگر نباشد یا به طور دقیق تعداد داده ها در هر کلاس یکسان باشد. در این حالت، به ناچار یکی از کلاس ها را به عنوان خروجی درخت تصمیم انتخاب می کنیم، اما در k-1/k موارد، خطای دستهبندی رخ می دهد.

$$|y(y)| = \int |y(y)|^{\frac{1}{2}} |y(y)|^{\frac{$$

$$\frac{\partial f}{\partial w_{k}} = \frac{\partial k}{\partial w_{k}} = \frac{\partial \left(\frac{1}{\Gamma} Z \|w_{i}\|_{F}\right)}{\partial w_{k}} = \frac{\partial k}{\partial w_{k}} = \frac{\partial$$

 $MSE = Z \left(\frac{y_{i} - w_{i} w_{i} - w_{o}}{y_{i} - w_{o}} \right) \left(\frac{y_{i} - w_{i} w_{i}}{y_{i}} \right) = r \left(\frac{z_{i} - z_{i} w_{i}}{y_{i}} + w_{o} z_{i} \right) + w_{o} z_{i} + w_$